

அநீதியான நிகழ்வுகள்!

மேலும் மாயைகள் — பிரசங்கி 3:16-4:16

✦ **நியாயம் — வாக்குப்பண்ணினதை ஒருபோதும் நிறைவேற்றாத வார்த்தை**

1955-ஆம் ஆண்டில், சிகாகோ நகரைச் சேர்ந்த 14 வயதுள்ள கறுப்பினச் சிறுவனாகிய எம்மெட்டில், மிசிசிப்பியில் கொலைசெய்யப்பட்டான். அவனைக் கொன்றவர்கள் முழுவதும் வெள்ளையர்களைக் கொண்ட நடுவர் குழுவினால் 67 நிமிடங்களில் குற்றமற்றவர்கள் என்று விடுவிக்கப்பட்டார்கள்.

அவனுடைய தாயாராகிய மேமி டில், சவப்பெட்டியைத் திறந்தே வைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார் — 'என் மகனுக்கு அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை உலகம் காணவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.'

1,00,000 ஜனங்கள் அவனுடைய சரீரத்தைக் கடந்து சென்றார்கள்.

விடுவிக்கப்பட்ட அந்தக் கொலைகாரர்கள், மேற்கொண்டு வழக்குத் தொடரமுடியாதபடி பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தபடியால், பின்பு ஒரு

பத்திரிகை நேர்காணலில் தங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

மேமி டில் 2003-ஆம் ஆண்டுவரை உயிரோடிருந்தார்; ஆனாலும் தன் மகனுடைய கொலைக்கான சட்டப்படியான நியாயத்தை அவர் காணவேயில்லை. நியாயத்தை வழங்கும்படி உண்டாக்கப்பட்ட அந்த அமைப்போ, அநியாயக்காரரைப் பாதுகாக்கவே உதவிற்று.

பிரசங்கி 3:16, 'நியாயஸ்தலத்தில், அங்கே அநியாயம் இருந்தது.'

மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு.

1955-ஆம் இது சத்தியமாயிருந்தது.

இன்றும் இது சத்தியமாயிருக்கிறது. பிரசங்கியின் பதில் செயலற்ற ஏற்றுக்கொள்ளுதலுமல்ல, புரட்சிகரமான கோபமுமல்ல. தேவனை விசுவாசிக்கிற எவருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய, மிகவும் வல்லமையான பதில் அதுவே: உயர்ந்த நியாயாசனத்திற்கு முறையிடுதல்.

I. நியாயஸ்தலங்களில் அநியாயம் — உயர்ந்த நியாயாசனத்திற்கு முறையிடுதல்.

பிரசங்கி 3:16-17, பின்னும் சூரியனுக்குக் கீழே நான்
நியாயஸ்தலத்தைக் கண்டேன், அங்கே
அநியாயம் இருந்தது; நீதிஸ்தலத்தையும்
கண்டேன், அங்கே அநீதி இருந்தது. 17. சகல
எண்ணங்களையும் சகல செய்கைகளையும்
நியாயந்தீர்க்குங்காலம் இனி இருக்கிறபடியால்
சன்மார்க்கனையும் துன்மார்க்கனையும் தேவன்
நியாயந்தீர்ப்பார் என்று என் உள்ளத்தில்
எண்ணினேன்.

நியாயத்தின் சீர்கேடு நவீன காலத்தின் பிரச்சினை
அல்ல. பண்டைய கிழக்கத்திய நாடுகளின் மிக
நுட்பமான சட்ட அமைப்பிலேயே பிரசங்கி அதைக்
கண்டு, அதற்குப் பின்வந்த ஒவ்வொரு
நூற்றாண்டிலும் எதிரொலிக்கிற துல்லியத்தோடு
அதைப் பதிவுசெய்கிறார்.

- நியாயம் வழங்கப்படவேண்டிய இடத்தில்
அநியாயம் இருந்தது.
- நீதி நிலைநிறுத்தப்படவேண்டிய இடத்தில் அநீதி
இருந்தது.

பிரசங்கியின் பதில் எதிர்ப்போ மனச்சோர்வோ அல்ல.

அது தேவசாஸ்திரமே: 'சன்மார்க்கனையும்
துன்மார்க்கனையும் தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார்.'

சீர்கெட்ட மனுஷ நியாயஸ்தலத்திற்கு மேலாக,
சீர்கெடமுடியாத தெய்வீக நியாயாசனத்திற்கு அவர்
உடனே முறையிடுகிறார்.

இது தப்பியோடுதல் அல்ல!

தேவன் மெய்யானவர், நீதியுள்ளவர் என்று
உண்மையாகவே விசுவாசிக்கிற ஒருவனுக்குக்
கிடைக்கக்கூடிய, ஒழுக்கத்தில் மிகவும் ஆழமான
பதில் இதுவே.

ரோமர் 12:17-19, ஒருவனுக்கும் தீமைக்குத்
தீமைசெய்யாதிருங்கள்; எல்லா
மனுஷருக்குமுன்பாகவும்
யோக்கியமானவைகளைச் செய்ய நாடுங்கள். 18.
கூடுமானால் உங்களாலானமட்டும் எல்லா
மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள். 19.
பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல்
எனக்குரியது, நானே பதிற்செய்வேன்,
என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று
எழுதியிருக்கிற படியால், நீங்கள்

**பழிவாங்காமல்,
இடங்கொடுங்கள்.**

கோபாக்கினைக்கு

ரோமருக்கு பவுல் கொடுத்த கட்டளையானது **பிரசங்கி 3:17**-ன் புதிய ஏற்பாட்டுப் பிரயோகமாகும்.

'நீங்கள் பழிவாங்காதிருங்கள்' என்பது, தெய்வீகப் பழிவாங்குதல் மெய்யானது, நம்பத்தகுந்தது என்று நீங்கள் உண்மையாகவே விசுவாசித்தால் மாத்திரமே கூடுமானதாயிருக்கும்.

தேவனுடைய நீதிக்கு முறையிடுவது செயலற்றதல்ல; அது அநியாயத்திற்கு எதிரான மிகவும் செயலூக்கமான பதிலாகும். ஏனெனில், தீர்ப்பு பரிபூரணமாயிருக்கிற நியாயாதிபதியினிடத்தில் அந்தக் காரியத்தை முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுக்க அது உங்களிடத்தில் கேட்கிறது.

தேவபயமே உண்மையான நியாயத்தின் அஸ்திபாரம்; அது அதற்கு மாற்றல்ல. உண்மையாகவே தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவன், 'தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார்' என்கிற உணர்வோடு வாழ்கிறவன், நிகழ்காலத்தில் நியாயஞ்செய்ய மிகவும் ஏவப்படுகிறவனாயிருக்கிறான்; ஏனெனில் நியாயமும் அநியாயமுமான ஒவ்வொரு

செய்கையும் இறுதி நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கும் என்று அவன் அறிந்திருக்கிறான்.

தேவபயம் மனுஷ அநியாயத்தைக் குறித்து உங்களைச் செயலற்றவர்களாக்குவதில்லை; மாறாக, அதைக் குறித்து அவசரமுள்ளவர்களாக்குகிறது.

மீகா 6:8, மனுஷனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உனக்கு அறிவித்திருக்கிறார்; நியாயஞ்செய்து, இரக்கத்தைச் சிநேகித்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை அல்லாமல் வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்.

II. மரணமும் கனமும் — மனுஷப் பெருமைக்கு விடப்படும் சவால்

பிரசங்கி 3:18-22, மனுபுத்திரர் தாங்கள் மிருகங்களைப்போல் இருக்கிறார்களென்பதை அவர்கள் காணும்படிக்கு தேவன் அவர்களைச் சோதிக்கிறாரென்று நான் மனுஷருடைய நிலைமையைக்குறித்து என் உள்ளத்தில் எண்ணினேன். 19. மனுபுத்திரருக்குச் சம்பவிக்கிறது மிருகங்களுக்கும் சம்பவிக்கும்; அவர்களுக்கும் இவைகளுக்கும் ஏக

சம்பவமுண்டு; இவைகள் சாகிறது போலவே அவர்களும் சாகிறார்கள்; ஜீவன்களுக்கெல்லாம் சுவாசம் ஒன்றே; மிருகத்தைப்பார்க்கிலும் மனுஷன் மேன்மையுள்ளவன் அல்ல; எல்லாம் மாயையே. 20. எல்லாம் ஒரே இடத்துக்குப் போகிறது; எல்லாம் மண்ணிலே உண்டாகிறது, எல்லாம் மண்ணுக்குத் திரும்புகிறது. 21. உயர ஏறும் மனுஷனுடைய ஆவியையும், தாழ் பூமியிலிறங்கும் மிருகங்களுடைய ஆவியையும் அறிகிறவன் யார்? 22. இப்படியிருக்கிறபடியால், மனுஷன் தன் செய்கைகளில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கும் நன்மையையேயல்லாமல், வேறே நன்மையில்லையென்று கண்டேன்; இதுவே அவன் பங்கு; தனக்குப் பின்வரும் காரியங்களைக் காணும்படிக்கு அவனைத் திரும்பிவர்ப்பண்ணுகிறவன் யார்?

பிரசங்கியின் மிகவும் தூண்டுதலான பகுதி இதுவே. மனுஷருடைய மரணத்தை மிருகங்களுடைய மரணத்தோடு அவர் ஒப்பிட்டு, சரீரப்பிரகாரமாய் மாத்திரம் பார்க்கும்போது ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை என்று முடிவுசெய்கிறார். இங்கே அவர் அறிவில்லாத ஒரு மனுஷனாக, சூரியனுக்குக் கீழே உள்ளதை மாத்திரமே நோக்குகிறார்.

இரண்டும் மண்ணே.

இரண்டும் மண்ணுக்கே திரும்புகின்றன.

இது பொருள்முதல்வாதம் அல்ல.

இது மனுஷப் பெருமையின்மேல் நடத்தப்படுகிற கூர்மையான தாக்குதலாகும்.

தாங்களே சகலத்திற்கும் அளவுகோல் என்பதுபோல வாழ்கிறவன், தன்னுடைய சொந்த ஆசைகள், சுகங்கள், சாதனைகளைச் சுற்றியே தன் உலகத்தை அமைத்துக்கொள்கிறவன் — பிரசங்கியின் ஆராய்ச்சியின்படி, உள்ளுணர்வினால் வாழ்ந்து மரிக்கிற மிருகத்தைப் பார்க்கிலும் மேன்மையுள்ளவன் அல்ல.

நீங்கள் மரிக்கும்போது என்ன சம்பவிக்கிறது என்பதைக் குறித்து அதே பிரசங்கி பேசுகிறார்.

பிரசங்கி 12:7, இவ்விதமாய் மண்ணானது தான் முன்னிருந்த பூமிக்குத் திரும்பி, ஆவி தன்னைத் தந்த தேவனிடத்திற்கு மறுபடியும் போகாததற்குமுன்னும், அவரை உன் வாலிபப்பிராயத்திலே நினை.

இங்கே சாலொமோன், 'அறிகிறவன் யார்?' என்கிற கேள்வியை எழுப்புகிறார் — தான் அறியாதவன்போலப் பாசாங்கு செய்கிறார்.

நீதிமொழிகள் 15:24, கீழான பாதாளத்தை விட்டு விலகும்படி, விவேகிக்கு ஜீவவழியானது உன்னதத்தை நோக்கும் வழியாம்.

சங்கீதம் 8:3-6 உமது விரல்களின் கிரியையாகிய உம்முடைய வானங்களையும், நீர் ஸ்தாபித்த சந்திரனையும் நட்சத்திரங்களையும் நான் பார்க்கும்போது, 4. மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம் என்கிறேன். 5. நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர். 6. உம்முடைய கரத்தின் கிரியைகளின்மேல் நீர் அவனுக்கு ஆளுகை தந்து, சகலத்தையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.

சங்கீதம் 8, பிரசங்கி 3-க்கு நிறைவளிக்கிறதாயிருக்கிறது.

சங்கீதக்காரனும் அதே கேள்வியையே கேட்கிறார்:
'மனுஷன் எம்மாத்திரம்?'

ஆனாலும், மரணம் அனைவரையும் சமப்படுத்துகிற பார்வையிலிருந்து அல்ல, தேவன் மனுஷன்மேல் வைக்கிற கவனத்தின் பார்வையிலிருந்தே கேட்கிறார்.

- மனுஷன் சிறியவன் — 'தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவன்.'
- மனுஷன் மேன்மையுள்ளவன் — 'மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டவன்.'

இரண்டும் சத்தியமே.

எல்லாரும் மரித்துக் கல்லறைக்குள் போகிறார்கள் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது.

ஆனாலும், இயேசு நமக்காக மரித்தபடியால், மனுக்குலம் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்படும்.

1 கொரிந்தியர் 15:22, "ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்."

மரணத்தில் மனுஷனுடைய ஒரு பங்கு
தேவனிடத்திற்கு ஏறிப்போகிறது என்கிற

கட்டுக்கதை, ஏதேன் தோட்டத்தில் சாத்தான்
சொன்ன பொய்யிலிருந்தே வருகிறது.

சாத்தான் ஏவாளுக்குச் சொன்னான், ஆதியாகமம் 3:4,
அப்பொழுது சர்ப்பம் ஸ்திரீயை நோக்கி: நீங்கள்
சாகவே சாவதில்லை;

தேவனோ இதற்கு நேர்மாறானதைச் சொன்னார்,
ஆதியாகமம் 2:17, ஆனாலும் நன்மை தீமை
அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப்
புசிக்கவேண்டாம்; அதை நீ புசிக்கும் நாளில்
சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார்.

மரணமே பாவத்திற்குரிய தண்டனை.

தன் சிறுமையை ஒப்புக்கொள்ளாமல் மேன்மையை
மாத்திரம் உரிமைபாராட்டுகிற மனுஷ
சுபாவத்தையே பிரசங்கி திருத்துகிறார்.

வசனம் 22-ஓடு முடிக்கிறார்,
இப்படியிருக்கிறபடியால், மனுஷன் தன்
செய்கைகளில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்
நன்மையையேயல்லாமல், வேறே
நன்மையில்லையென்று கண்டேன்; இதுவே அவன்

பங்கு; தனக்குப் பின்வரும் காரியங்களைக்
காணும்படிக்கு அவனைத்
திரும்பிவரப்பண்ணுகிறவன் யார்?

III. சமூக மாயைகள் — மனுஷ சமுதாயத்தின் 4 தோல்விகள்.

A. ஆறுதலில்லாத ஒடுக்குதல் — 4:1-3

பிரசங்கி 4:1-3, இதற்குப் பின்பு நான்
சூரியனுக்குக்கீழே செய்யப்படும்
கொடுமைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப்
பார்த்தேன்; இதோ, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின்
கண்ணீரைக் கண்டேன், அவர்களைத்
தேற்றுவாரில்லை; ஒடுக்குகிற வர்கள் பட்சத்தில்
பெலமிருந்தது, அப்படியிருந்தும்
தேற்றுவாரில்லை. 2. ஆதலால் இன்னும்
உயிரோடிருந்து
பிழைக்கிறவர்களைப்பார்க்கிலும் முன்னமே
காலஞ்சென்று மரித்தவர்களையே
பாக்கியவான்கள் என்றேன். 3.
இவ்விருதிறத்தாருடைய
நிலைமையைப்பார்க்கிலும் இன்னும்
பிறவாதவனுடைய நிலைமையே வாசி; அவன்

**சூரியனுக்குக் கீழே செய்யப்படும்
துர்ச்செய்கைகளைக் காணவில்லையே.**

**‘அவர்களைத் தேற்றுவாரில்லை’ – இரண்டு முறை
திரும்பச் சொல்லப்படுகிறது.**

இந்தத் திரும்பச் சொல்லுதல் தற்செயலானதல்ல.

முதலாவது சொல்லப்படுவது சரீரப்பிரகாரமான
நிலைமையை விவரிக்கிறது: வல்லமையுள்ள
ஒருவரும் அவர்கள் பட்சத்தில் இல்லை.

இரண்டாவதோ இன்னும் ஆழமான காயம்:
தேற்றுவார் ஒருவரும் இல்லை.

வல்லமை கிடைக்காமற்போகலாம்; ஆனாலும்
ஆறுதல் — பாடுகளில் உடனிருக்கிற மனுஷ
உணர்வின் அடையாளம் — அதுவும்
விலக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

**மத்தேயு 5:4, துயரப்படுகிறவர்கள்
பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள்.**

இயேசுவின் இரண்டாம் பாக்கியவசனம், **பிரசங்கி
4:1**-ல் காணப்படுகிற இரட்டைக் குறைவுக்கு
நேரடியான பதிலாயிருக்கிறது.

மனுஷ ஆறுதல் இல்லாத துயரப்படுகிறவனுக்கு,
தெய்வீகத் தேற்றரவாளன்

வாக்குப்பண்ணப்படுகிறார்.

துக்கப்படுகிறவர்களோடு துக்கப்படுகிற தேவனே
அவர் (ரோமர் 12:15).

இதை ஆழமாக ஏற்றுக்கொள்கிற திருச்சபை, உலகம்
கொடுக்கமுடியாத ஒன்றாக மாறுகிறது: உலகம்
கைவிட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்களின்
சமுதாயமாக.

2

கொரிந்தியர்

1:3-4,

நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்
பிதாவாகிய தேவனும், இரக்கங்களின் பிதாவும்,
சகலவிதமான ஆறுதலின்
தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ஸ்தோத்திரம். 4.
தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்படுகிற
ஆறுதலினாலே, எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும்
அகப்படுகிற வர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல்
செய்யத் திராணியுள்ளவர் களாகும்படி,
எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங் களிலேயும்
அவரே எங்களுக்கு ஆறுதல்செய்கிறவர்.

‘சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவன்’ என்று பவுல் விவரிப்பது, பிரசங்கியின் புலம்பலுக்குக் கிறிஸ்தவப் பதிலாயிருக்கிறது.

மனுஷ சமுதாயம் ஆறுதல் செய்கிறவர்களை நம்பத்தகுந்த விதமாய் உண்டாக்க முடியாது; ஆனால் தேவனால் கூடும், அவர் அதைச் செய்கிறார்; தாம் ஆறுதல்படுத்தினவர்களை மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்யத்தக்கவர்களாக ஆயத்தப்படுத்துகிறார்.

சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுடைய ஜனங்களாகத் திருச்சபை செயல்படும்போது, அது பிரசங்கி 4:1-க்கான பதிலாக மாறுகிறது.

B. பொறாமையின் இயந்திரம் — 4:4-6

பிரசங்கி 4:4-6, மனுஷன் படும் எல்லாப் பிரயாசமும், பயன்படும் எல்லாக் கிரியையும், அயலானுடைய பொறாமைக்கு ஏதுவாயிருக்கிறதை நான் கண்டேன்; இதுவும் மாயையும், மனதுக்குச் சஞ்சலமுமாயிருக்கிறது. 5. மூடன் தன் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, தன் சதையையே தின்கிறான். 6. வருத்தத்தோடும் மனச்சஞ்சலத்தோடும் இரண்டு கைப்பிடியும் நிறையக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும்,

**அமைச்சலோடு ஒரு கைப்பிடி நிறையக்
கொண்டிருப்பதே நலம்.**

பிரசங்கி திடுக்கிடச்செய்கிற ஒரு கூற்றைச்
சொல்லுகிறார்:

மனுஷ உழைப்பின் முதன்மையான உந்துதல்
தேவையோ, படைப்பாற்றலோ, ஊழியம்
செய்யவேண்டும் என்கிற ஆசையோ அல்ல;
அயலான்மேல் உள்ள பொறாமையே ஆகும்.

எல்லா வேலையும் பொறாமையினால்
தூண்டப்படுகிறது என்று அவர் சொல்லவில்லை;
ஆனாலும் உலகத்தின் போட்டிநிறைந்த
சாதனைகளில் பெரும்பாலானவற்றின் அடியில்
மறைந்திருக்கிற இயந்திரம் பொறாமையே
என்கிறார்.

**கலாத்தியர் 5:19-21, 26, மாம்சத்தின் கிரியைகள்
வெளியரங்கமாயிருக்கின்றன; அவையாவன:
விபசாரம், வேசித்தனம், அசுத்தம், காமவிகாரம்,
20. விக்ரிகாராதனை, பில்லிசூனியம், பகைகள்,
விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள்,
சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்கபேதங்கள்,
21. பொறாமைகள், கொலைகள், வெறிகள்,**

களியாட்டுகள் முதலானவைகளே;
இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள்
தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச்
சுதந்தரிப்பதில்லையென்று முன்னே நான்
சொன்னதுபோல இப்பொழுதும் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
வீண் புகழ்ச்சியை விரும்பாமலும்,
ஒருவரையொருவர் கோபமூட்டாமலும்,
ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறாமைகொள்ளாமலும்
இருக்கக்கடவோம்.

பவுல் பொறாமையை மாம்சத்தின் கிரியைகளில்
ஒன்றாகப் பட்டியலிடுகிறார் — ஒரு சிறிய
தொந்தரவாக அல்ல, சமுதாயத்தை அழிக்கிற ஒரு
வல்லமையாகவே.

சமூக ஊடகங்கள் பெருக்கியிருக்கிற ஒப்பிடுதலின்
கலாச்சாரம் புதிய பிரச்சினை அல்ல; அது **பிரசங்கி
4:4**-ல் காணப்படுகிற பழமையான பிரச்சினையே;
இப்பொழுது அதற்கு உலகளாவிய மேடை
கிடைத்திருக்கிறது.

இதற்கான மருந்து போட்டியல்ல, அழைப்பே.

தான் செய்கிறதை ஏன் செய்கிறோம் என்று அறிந்திருக்கிறவன், அயலானுடைய சாதனைகளின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாயிருக்கிறான்.

C. பேராசையின் தனிமை — 4:7-8

பிரசங்கி 4:7-8, பின்பு நான் திரும்பிக்கொண்டு சூரியனுக்குக் கீழே மாயையான வேறொரு காரியத்தைக் கண்டேன். 8. ஒருவன் ஒண்டிக்காரனாயிருக்கிறான்; அவனுக்கு உடனாளியுமில்லை, அவனுக்குப் பிள்ளையும் சகோதரனுமில்லை; அப்படியிருந்தும் அவன்படும் பிரயாசத்துக்கு முடிவில்லை; அவன் கண் ஐசுவரியத்தால் திருப்தியாகிறதுமில்லை; நான் ஒரு நன்மையையும் அநுபவியாமல் யாருக்காகப் பிரயாசப்படுகிறேன் என்று அவன் சிந்திக்கிறதுமில்லை; இதுவும் மாயை, தீராத தொல்லை.

அயலானோடு தன்னை ஒப்பிட்டுக்கொள்கிற பொறாமையிலிருந்து (4:4-6), ஒப்பீட்டையே முற்றிலும் கடந்துபோன ஒரு மாயைக்குப் பிரசங்கி நகர்கிறார்.

இந்த மனுஷனுக்குப் பொறாமைப்படுவதற்கு
அயலான் ஒருவனும் மீதியில்லை.

குமாரனுமில்லை, சகோதரனுமில்லை, எவ்வித
உடனாளியுமில்லை; முடிவில்லாமல்
புதுப்பிக்கப்படுகிற பிரயாசம் மாத்திரமே;
ஐசுவரியத்தால் ஒருபோதும் திருப்தியடையாத
கண்களும் மாத்திரமே.

மிகவும் ஊடுருவிச் செல்கிற வரி, அவன் ஒருபோதும்
சொல்லாத வரியே. அவன் அந்தக் கேள்வியைக்
கேட்பதில்லை. ஒருவன் சேர்த்துவைத்தலின்மேலேயே
தன் முழு வாழ்க்கையையும் கட்டியெழுப்பி, 'ஏன்?'
என்று ஒருமுறையேனும் நின்று ஆராயாமல்
போகக்கூடும்.

தனிமை அல்ல, அந்த மௌனமே உண்மையான
மாயை.

தனித்திருந்து சேர்த்துவைப்பதற்கான மருந்து வெறும்
தோழமை மாத்திரமல்ல — **4:9-12** அதையும்
சொல்லும். அது உரிமையாளர் மாறுதலே.

சொந்தக் குவியலாக அல்லாமல், தேவனுக்கு
முன்பாக உக்கிராணத்துவமாக ஒவ்வொன்றும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, அது
மாயையாயிருப்பது நின்றுபோகிறது; ஏனெனில் அது
இனி ஒருவருக்குமில்லாமல்
பிரயாசப்படப்படுவதில்லை.

D. இருவரின் ஞானம் — 4:9-12

பிரசங்கி 4:9-12, ஒண்டியாயிருப்பதிலும் இருவர்
கூடியிருப்பது நலம்; அவர்களுடைய
பிரயாசத்தினால் அவர்களுக்கு நல்ல
பலனுண்டாகும். 10. ஒருவன் விழுந்தால் அவன்
உடனாளி அவனைத் தூக்கிவிடுவான்;
ஒண்டியாயிருந்து விழுகிறவனுக்கு ஐயோ,
அவனைத் தூக்கிவிடத் துணையில்லையே. 11.
இரண்டுபேராய்ப் படுத்துக்கொண்டிருந்தால்
அவர்களுக்குச் சூடுண்டாகும்;
ஒண்டியாயிருக்கிறவனுக்குச் சூடுண்டாவது
எப்படி? 12. ஒருவனை யாதாமொருவன்
மேற்கொள்ள வந்தால் இருவரும் அவனுக்கு
எதிர்த்து நிற்கலாம்; முப்புரிநூல் சீக்கிரமாய்
அறாது.

பிரசங்கியின் மிகவும் நேர்மறையான சமூக
அவதானிப்பு இதுவே.

உண்மையான சமுதாயம் வெறும் இனிமையானது மாத்திரமல்ல; மனுஷன் செழிப்படைவதற்கு அது அமைப்பு ரீதியாகவே அவசியமானது.

மூன்று உதாரணங்கள்:

- விழுதல் (எழுந்திருக்க உடனாளி தேவை),
- குளிர் (சூடுண்டாக இன்னொரு சரீரம் தேவை),
- தாக்குதல் (எதிர்த்து நிற்க ஒன்றுபட்ட பெலன் தேவை).

பிரசித்திபெற்ற 'முப்புரிநூல்' எண்ணற்ற சூழ்நிலைகளில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விவாகம், சிநேகம், கிறிஸ்தவ சமுதாயம்.

ஒவ்வொரு பிரயோகத்திலும் அந்தத் தத்துவம் நிலைநிற்கிறது:

தனிமையில் உள்ள மனுஷப் பெலன், சமுதாயத்தில் உள்ள மனுஷப் பெலனைப்போல் அல்லாமல், எளிதில் பாதிக்கப்படக்கூடியது.

'சீக்கிரமாய் அறாத' அந்த நூல் இரண்டு மனுஷ உறவுகள் அல்ல; அது இரண்டு நபர்களுக்கும், அவர்களை ஒன்றாய்க் கட்டுகிற தேவனுக்கும் இடையேயுள்ள உறவே.

எபிரெயர் 10:24-25, மேலும், அன்புக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் நாம் ஏவப்படும்படி ஒருவரையொருவர் கவனித்து; 25. சபை கூடிவருதலைச் சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக் கடவோம்; நாளானது சமீபித்துவருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்லவேண்டும்.

புதிய ஏற்பாட்டு சமுதாயம் பிரசங்கி 4:9-12-ன் தத்துவத்தின்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

- 'ஒருவரையொருவர் கவனித்து' — ஒருவரையொருவர் பலப்படுத்துகிற, வேண்டுமென்றே செய்யப்படுகிற செயலாக்கமான பயிற்சி.
- 'சபை கூடிவருதலை விட்டுவிடாமல்' — அந்த நூலுக்கு உடனிருப்பு தேவை.

திருச்சபை என்பது ஒரே விசுவாசத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிற தனிநபர்களின் கூட்டம் அல்ல.

அது ஒரு முப்புரிநூல்:

ஒருவரோடொருவரும் தேவனோடும்
கட்டப்பட்டிருக்கிற விசுவாசிகள் — 'சீக்கிரமாய்
அறாதபடி' விசேஷமாக அமைக்கப்பட்டவர்கள்.

IV. புகழின் மாயை — 4:13-16

A. நிலையற்ற ஜனக்கூட்டம்

பிரசங்கி 4:13-16, இனி ஆலோசனையைக் கேளாத
கிழவனும் மூடனுமாகிய
ராஜாவைப்பார்க்கிலும், ஏழையும்
ஞானியுமாகிய இளைஞனே வாசி. 14. அரசாளச்
சிறைச் சாலையிலிருந்து புறப்படுவாருமுண்டு;
ராஜாங்கத்தில் பிறந்து ஏழையாவாருமுண்டு. 15.
சூரியனுக்குக்கீழே ஜீவனுள்ளோர் யாவரும்
ராஜாவின் பட்டத்திற்கு வரப்போகிற
பிள்ளையின் பட்சத்தில் சார்ந்திருப்பதைக்
கண்டேன். 16. அவர்களுக்குமுன் அப்படிச் செய்த
ஜனங்களின் இலக்கத்திற்கு முடிவில்லை; இனி
இருப்பவர்கள் இவன்மேலும் பிரியம்
வைக்காமற் போவார்கள்; இதுவும் மாயையும்,
மனதுக்குச் சஞ்சலமுமாயிருக்கிறது.

அரசியல் வல்லமையையே நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து, பிரசங்கி 4-ஆம் அதிகாரத்தை முடிக்கிறார்.

புத்திமதியை ஏற்றுக்கொள்ளாதபடி மிகவும் ஊன்றிப்போன கிழவனுமான ஒரு ராஜா, இறுதியில் ஏழையும் ஞானியுமாகிய ஓர் இளைஞனால் இடம்பெயர்க்கப்படுகிறான்; அவனுடைய நட்சத்திரம் வேகமாய் உயருகிறது — 'ஜனங்களின் இலக்கத்திற்கு முடிவில்லை' என்று சொல்லும்படி ஜனங்கள் அவனிடம் கூடுகிறார்கள்.

ஆனாலும் இறுதி வரி, அந்த வெற்றியை அநுபவிக்கிறதற்கு முன்பே அதைச் சரித்துவிடுகிறது. 'இனி இருப்பவர்கள் இவன்மேலும் பிரியம் வைக்காமற் போவார்கள்.'

அவனை ராஜாவாக்கின அதே ஜனக்கூட்டம், ஏற்கெனவே அவனைக் கடந்து பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டது. **புகழ் நிலையற்றது மாத்திரமல்ல;** அது ஆரம்பிக்கிற அந்தக் கணத்திலேயே அதன் காலாவதி நாள் உறுதிசெய்யப்பட்டுவிடுகிறது என்று **பிரசங்கி** சொல்லுகிறது.

இந்த மாதிரி பண்டைய அரண்மனைகளோடு மாத்திரம் நின்றுவிடவில்லை.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையில் குருத்தோலைகளை விரித்து 'ஓசன்னா' என்று ஆர்ப்பரித்த அதே ஜனக்கூட்டமே, சில நாட்களுக்குப் பின்பு ஒரு கலகக்காரன் விடுதலையாக்கப்படவேண்டும் என்றும், இயேசு சிலுவையில் அறையப்படவேண்டும் என்றும் கூக்குரலிட்டது.

கைதட்டலும் கைவிடுதலும் ஒரே வாய்களிலிருந்தே வந்தன.

பிரசங்கி 4-ல் வருகிற இளைஞனைப்போல அல்லாமல், இயேசு இதைக் குறித்து ஒருபோதும் ஆச்சரியப்படவில்லை.

யோவான் 2:24-25, அப்படியிருந்தும், இயேசு எல்லாரையும் அறிந்திருந்தபடியால், அவர்களை நம்பி இணங்கவில்லை. 25.

மனுஷருள்ளத்திலிருப்பதை அவர் அறிந்திருந்த படியால், மனுஷரைக் குறித்து ஒருவரும் அவருக்குச் சாட்சி கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கவில்லை.

ஜனக்கூட்டத்தின் அபிப்பிராயத்தின்மேல் அவர் ஒன்றையும் கட்டவில்லை; ஏனெனில் அது எவ்வளவு

காலம் நிலைக்கும் என்பதை அவர் திட்டமாய் அறிந்திருந்தார்.

1 கொரிந்தியர் 4:3-5, ஆயினும் நான்
உங்களாலேயாவது மனுஷருடைய
நியாயநாளின் விசாரணையினாலேயாவது
தீர்ப்பைப் பெறுவது எனக்கு மிகவும் அற்ப
காரியமாயிருக்கிறது; நானும்
என்னைக்குறித்துத்
தீர்ப்புச்சொல்லுகிறதில்லை. 4. என்னிடத்தில்
நான் யாதொரு குற்றத்தையும் அறியேன்;
ஆகிலும் அதினாலே நான்
நீதிமானாகிறதில்லை; என்னை நியாயம்
விசாரிக்கிறவர் கர்த்தரே. 5.
ஆனதால், கர்த்தர் வருமளவும் நீங்கள்
காலத்துக்குமுன்னே யாதொன்றைக்குறித்தும்
தீர்ப்புச்சொல்லாதிருங்கள்; இருளில்
மறைந்திருக்கிறவைகளை அவர்
வெளியரங்கமாக்கி, இருதயங்களின்
யோசனைகளையும் வெளிப்படுத்துவார்;
அப்பொழுது அவனவனுக்குரிய புகழ்ச்சி
தேவனால் உண்டாகும்.

பொது அபிப்பிராயம் என்கிற
நியாயஸ்தலத்திலிருந்து பவுல் அடைந்த
விடுதலையே, **பிரசங்கி 4:13-16**-க்கான கிறிஸ்தவப்
பதிலாகும்.

ஜனக்கூட்டத்தின் பிரியமும்கூட ஒரு
தலைமுறைக்குள் அலட்சியமாய்
மாறிப்போகுமானால், மனுஷருடைய
கைதட்டலுக்காகக் கட்டப்பட்ட வாழ்க்கை
காற்றின்மேல் கட்டப்பட்ட வாழ்க்கையே.

விசுவாசியின் தீர்ப்போ, இன்னும் நம்பத்தகுந்த ஒரு
நியாயாதிபதியினிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது —
3:17-ல் முறையிடப்பட்ட அதே
நியாயாதிபதியினிடத்திலேயே.

புறக்கணிக்கப்படுவோமோ என்கிற
கவலையிலிருந்தும், கொண்டாடப்படுகிற
போதையிலிருந்தும் இது நம்மைச் சமமாய்
விடுதலையாக்குகிறது.

- ஜனக்கூட்டம் கொடுக்கிறதை, ஜனக்கூட்டமே
திரும்பப் பறித்துக்கொள்ளும்.
- தேவன் கொடுக்கிறதோ கொடுக்கப்பட்டதாகவே
நிலைத்திருக்கும்.

முடிவுரை.

✦ உயிர்பிழைத்த இருவர் — அறாத நூல்

2018 ஜனவரி 16-ஆம் தேதி, சுவிட்சர்லாந்தின் ஆல்ப்ஸ் மலைகளில் இரண்டு மலையேறுகிறவர்கள் பனிச்சரிவில் சிக்கிக்கொண்டார்கள்.

அவர்கள் ஒரே கயிற்றால் ஒன்றாய்க் கட்டப்பட்டிருந்தார்கள் — இது வழக்கமான நடைமுறை.

அந்தப் பனிச்சரிவு அவர்களை மலையிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மீட்டர் கீழே அடித்துக்கொண்டு போயிற்று.

ஒருவன் புதைந்துபோனான்; மற்றவன் புதையவில்லை.

புதையாதவன் மற்றவனைத் தோண்டி வெளியே எடுத்தான், அவனைச் சூடாய் வைத்தான், அவசர அறிகுறியை அனுப்பினான், மீட்புக்குழு வரும்வரை இரவு முழுவதும் அவனோடேகூடத் தங்கியிருந்தான்.

இருவரும் உயிர்பிழைத்தார்கள். தனித்தனியாய் இருந்திருந்தால் ஒருவரும் தப்பியிருக்கமாட்டார்கள்.

முதலாமவன் பனியிலேயே மரித்திருப்பான்.

இரண்டாமவனோ — காயப்படாதவன் — மீட்புக்காகத் தனியே காத்திருந்து, கிட்டத்தட்ட

நிச்சயமாய்க் குளிர்நடுக்க நோய்க்கு
உள்ளாகியிருப்பான்.

பிரசங்கி 4:10, 'ஒண்டியாயிருந்து விழுகிறவனுக்கு
ஐயோ, அவனைத் தூக்கிவிடத் துணையில்லையே.'

அந்த நூல் அறாமல் நின்றது.

இன்னொருவன் இருந்தபடியால் உடனாளி
உயிர்பிழைத்தான்.

திருச்சபை அந்தக் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட குழுவாய்
இருக்கவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது — வெறும்
பொதுவான விசுவாசத்தினால் மாத்திரமல்ல,
ஒருவரையொருவர் தோண்டி வெளியே எடுக்கவும்,
ஒருவரையொருவர் சூடாய் வைக்கவும், இரவு
முழுவதும் உடனிருக்கவும் உள்ள
உறுதிப்பாட்டினால் ஒன்றாய்க்
கட்டப்பட்டவர்களாக.

உங்கள் சமுதாயத்தில் இப்பொழுது யார்
புதைந்துகிடக்கிறார்கள்?

கயிறு யாருடைய கையில் இருக்கிறது?

கேள்விகள்?

கேள்வி	கவனம்
'சன்மார்க்கனையும் துன்மார்க்கனையும் தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார்' என்று பிரசங்கி சொல்லுகிறார் (3:17). தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பின் நிச்சயம், அநியாயத்திற்கு நீங்கள் பதிலளிக்கிற விதத்தை எவ்வாறு மாற்றுகிறது — உங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட அநியாயத்தையும், நீங்கள் செய்த அநியாயத்தையும் குறித்து?	தேவபயம் — ஆறுதலாகவும் உணர்த்துதலாகவும்.
நாம் ஒப்புக்கொள்கிறதைவிட அதிகமாய், பொறாமையே நமது பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளை இயக்குகிறது (4:4). உங்கள் தொழில் வாழ்க்கையிலோ ஊழிய வாழ்க்கையிலோ எங்கே மற்றவர்களோடு ஒப்பிடுதல் உங்களை இயக்குகிறது? அதற்குப்	போட்டியிலிருந்து அழைப்புக்கு மாறுதல்.

கேள்வி	கவனம்
பதிலாக அழைப்பு வந்துவிட்டால் என்ன மாறும்?	
'எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும் அகப்படுகிறவர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல் செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி' தேவன் நமக்கு ஆறுதல் செய்கிறார் என்று பவுல் சொல்லுகிறார் (2 கொரிந்தியர் 1:4). உங்கள் வாழ்க்கையில் யார் பிரசங்கி 4:1-ன் நிலையில் இருக்கிறார்கள் — தேற்றுவார் இல்லாத ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்? நீங்கள் எப்படி அந்தத் தேற்றரவாளனாக இருக்கமுடியும்?	தெய்வீக ஆறுதலின் சமுதாயப் பிரயோகம்.
முப்புரிநூலுக்கு உடனிருப்பு தேவை — வெறும் எண்ணம் மாத்திரமல்ல. உங்கள் விசுவாச சமுதாயத்தோடு நீங்கள் உண்மையாகவே உடனிருக்கிறீர்களா, அல்லது குறுஞ்செய்தி மூலமாய்	சமுதாயத்தில் உடனிருத்தலின் ஒழுக்கம்.

கேள்வி	கவனம்
மாத்திரம் அந்த நூலைப் பராமரிக்கிறீர்களா?	
பிரசங்கி 3:19 மனுஷரும் மிருகங்களும் ஒரே மரணத்தையே பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறது. சங்கீதம் 8 மனுஷன் மகிமையினால் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறது. இந்த இரண்டு சத்தியங்களையும் ஒரே நேரத்தில் எப்படிப் பற்றிக்கொள்வீர்கள் — நடைமுறையில் அந்தச் சமநிலை எப்படியிருக்கும்?	மனுஷ நிலைமையின் கனமும் தாழ்மையும்.
பிரசங்கி 4:7-8-ல் வருகிற ஐசுவரியவானாகிய மூடன், தன் பிரயாசம் யாருக்காக என்று ஒருபோதும் கேட்பதில்லை. லூக்கா 12-ல் இயேசு சொன்ன ஐசுவரியவானாகிய மூடனும் கேட்பதில்லை — காலம் கடந்துபோகும்வரை. உங்கள்	உக்கிராணத்துவமா அல்லது தனித்துச் சேர்த்துவைத்தலா.

கேள்வி	கவனம்
சொந்த நேரத்தையும் பணத்தையும் குறித்து அந்தக் கேள்வியை இந்த வாரம் உண்மையாகவே கேட்பது எப்படியிருக்கும்?	
பிரசங்கி 4:13-16 -ல் வருகிற ஜனக்கூட்டம், தாங்கள் ஒருகாலத்தில் கொண்டாடின ராஜாவைக் கைவிடுகிறது — குருத்தோலை ஞாயிறும் புனித வெள்ளியும் காட்டுகிற அதே மாதிரியே. ஒரே இரவில் மாறிப்போகக்கூடிய அங்கீகாரத்தின்மேல் உங்கள் மதிப்பைக் கட்டியெழுப்ப நீங்கள் எங்கே சோதிக்கப்படுகிறீர்கள்?	ஜனக்கூட்டத்தின் தீர்ப்பின்மேல் அல்ல, தேவனுடைய தீர்ப்பின்மேல் கட்டுதல்.